

[Erling Olsen]

Men ikke engang det var nok for finansministeren, der i lørdags for åben skærm frisk og frejdig erklærede, at han i fremtidige privatiserings-sager ville komme som en tyv om natten.

Det vil jeg meget fraråde finansministeren. Skal han bevare sit gode navn og rygte, må han sporenstregs aflyse sine bebudede natlige tyvetogter og leve op til sit hidtidige ry som formidler af et bredt samarbejde her i Tinget. Men for alle tilfældes skyld skal jeg opfordre Folketingets Præsidium, der nu lige har gennemført omfattende ombygninger af huset, til at gøre arbejdet færdigt ved også at justere de demokratiske tyverialarmer. Jeg tænker navnlig på to forhold:

For det første må vi enten tillade Finansudvalget at modtage deputationer eller henvise egentlige lovforslag til andre udvalg end Finansudvalget.

For det andet bør vi ikke længere tillade, at der i et lovforslag som i det gennemførte lovforslag om Statsanstalten, uden at der i øvrigt blev gjort opmærksom på det under behandlingen af lovforslaget, var indsat bestemmelser, som i praksis sætter Finansudvalgets normale procedure og egentlige sagsbehandling ud af kraft.

Hvis vi justerer disse demokratiske tyverialarmer på denne måde, kan vi vende tilbage til normale parlamentariske forhold, og så tror jeg, alle vil betragte finansministerens udtalelser i lørdagens fjernsyn som en af den slags finker, der ryger af panden. Men fastholder finansministeren sin tilkendegivne hensigt om at optræde som en tyv om natten, vil han kriminalisere væsentlige dele af dette Tings arbejde.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Nu vil hr. Erling Olsen jo sikkert ligesom jeg have den erfaring, at når man siger noget på et pressemøde, og når man siger noget til et interview, er det ikke alt det, man siger, der kommer med, og derfor er jeg glad for at få denne lejlighed til at forklare, hvad det var, jeg sagde.

Jeg sagde, at vi ikke vil annoncere nye privatiseringer, før vi er klar med konkrete forslag. Af personalepolitiske hensyn og af hensyn til forretningsmæssige forhold skal man ikke skabe utryghed og usikkerhed hos personalet, og man skal ikke forringe den forretningsmæssige situation ved igennem en meget lang tid at diskutere et konkret projekt.

Men det er klart, at når et projekt så er grydeklart, skal det selvfølgelig igennem Folketinget, og i Folketinget skal det have første behandling og udvalgsbehandling og anden behandling og udvalgsbehandling og tredje behandling. Sådan er demokratiet heldigvis, og derfor skal der selvfølgelig være al den offentlige debat om beslutningen i forbindelse med den sædvanlige demokratiske beslutningsproces.

Når så Folketinget har truffet sin beslutning og der skal effektueres et salg, må vi prøve at optræde lige så professionelt, som man gør i det private erhvervsliv, når man laver fusioner. Så må man igen tage hensyn til personalet, og så må man igen tage hensyn til det forretningsmæssige og på det tidspunkt, hvor beslutningen er truffet, effektuere den hurtigt i henhold til den af Folketinget vedtagne procedure. Det var også det, der skete i fredags.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Som sagt vil jeg ikke komme ind på sagens materielle indhold, som nu ligger hos domstolene. Men jeg vil gerne sige, at i enhver privat forretning ville ingen bestyrelse finde sig i, at direktøren uden at oplyse bestyrelsen om forskellige tilbud sagde: Det her ligger, det skal I tage.

Det, der skete i Finansudvalget forleden, hvor jeg i øvrigt ikke kunne være til stede, fordi jeg var i udlandet og fik meddelelsen om indkaldelse ved et telegram, der var gået hjem – denne procedure kan vi godt drøfte, det interesserer man sig jo normalt ikke så meget for. Men det afgørende er, at i enhver bestyrelse vil man se de alternative tilbud, der var på bordet. Det fik vi ikke. Vi kan i pressen læse om, at der er givet andre tilbud. Vi kan læse om, at Hafnia og Codan er utilfredse med sagsbehandlingen, men Finansudvalget fik ikke nogen rimelig chance for at tage stilling til sagen, fordi der i lovforslaget i en paragraf, som ingen diskuterede, da vi behandlede sagen, fordi den var smuglet ind i en bisætning – vi kunne selvfølgelig have været mere vågne – simpelt hen stod, at nu skulle man gøre det, vi rent faktisk kom til at gøre. Men vi fik ikke de relevante ting at tage stilling til.

Når vi i Finansudvalget har noget at gøre med køb og salg af ejendomme, får vi alle mulige dokumenter og al mulig oplysning, men i